

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2014 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **PharmDr. E. K.** pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. č.140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. zák.) a iné, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného PharmDr. E. K. pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To 84/2012, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Obžalobou prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30. októbra 2003, sp. zn. Pv 600/03, podanej Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 31. októbra 2003 je obžalovaný PharmDr. E. K. trestne stíhaný pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bodoch 1/ a 2/), pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2/) a pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Tr. zák. (v bodoch 3/4/ a 5/) na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti obžaloby.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. novembra 2011, sp. zn. 2T 9/2010, bol obžalovaný PharmDr. E. K. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, pričom výkon trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Súčasne mu bol podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložený aj peňažný trest vo výške 120 000 eur a pre prípad úmyselného

zmarenia tohto trestu mu bol podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 120 dní.

Naproti tomu bol obžalovaný PharmDr. E. K. (spolu s obžalovaným P. K.) podľa § 226 písm. c/ Tr. por. č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) spod obžaloby pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. oba trestné činy formou organizátorstva podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., oslobodený.

Na základe odvolania okresného prokurátora a obžalovaného PharmDr. E. K. bola predmetná trestná vec predložená Krajskému súdu v Trenčíne, ako súdu odvolaciemu.

V nadväznosti na to obžalovaný PharmDr. E. K. svojím podaním zo dňa 27. novembra 2013 (doručeného súdu dňa 28. novembra 2013), doplneného podaním zo dňa 17. januára 2014 (doručeného súdu 20. januára 2014), požiadal o odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a prikázanie inému krajskému súdu (formou vznesenia námietky zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne) a to v podstate z dôvodu, že voči sudcom Krajského súdu v Trenčíne prechováva nedôveru, ktorú k nim pojal v súvislosti s informáciou: „že p. RNDr. T. J., CSc. sa mal pred niekoľkými dňami vyjadriť v tom zmysle: “že sa znovu ukázalo, že to má na krajskom súde, čo sa týka K. vybavené, a K. to už o pár dní uvidí“ a „...že to má na krajskom súde vybavené a že ho odsúdia aj v jeho neprítomnosti“.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného návrhu obžalovaného predložil dňa 23. januára 2014 predmetnú vec na rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie veci, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade návrhu obžalovaného PharmDr. E. K. preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh obžalovaného na odňatie veci a jej prikázanie inému súdu, nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený .

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie a rozhodnutie veci. Pritom treba prihliadať aj na požiadavku hospodárnosti konania. Dôležitým dôvodom odňatia a prikázania veci môže byť aj skutočnosť, že v konkrétnom prípade môžu u občanov vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti miestne príslušného súdu.

Obžalovaný svoju námietku, že má pochybnosť o nestrannosti sudcov tohto krajského súdu pre údajný výrok RNDr. T. J., CSc., oprel o všeobecnú informáciu, ktorá však v posudzovanom prípade nemôže spochybniť objektivitu a nestrannosť členov senátu, ktorí budú v predmetnej veci rozhodovať, resp. i ostatných sudcov tohto súdu. Súčasťou spisu je aj vyjadrenie všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne (č.l. 1742), ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného nepoznajú a teda, nemajú k nemu žiaden pomer, ktorý by odôvodňoval ich zaujatosť.

Neuniklo však pozornosti najvyššieho súdu, že obžalovaný navrhuje vypočuť dvoch svedkov, ktorí by mali preukazovať svojou výpoveďou, zaujaté tvrdenia svedka RNDr. T. J., CSc. Objasnenie týchto okolností bude nepochybne predmetom ďalšieho súdneho konania, vo forme výsluchu navrhovaných svedkov, na tieto okolnosti.

Dokazovanie v minimálne vyššie uvedenom rozsahu, je potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní, nakoľko ide o skutočnosti, ktoré neboli známe ani v prípravnom konaní a môže ísť o rozsiahlejšie dokazovanie. Následne sa nimi musí vysporiadať súd prvého stupňa.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že v danej veci ide o prekročenie časového limitu dĺžky konania, judikovaný už Európskym súdom pre ľudské práva ako i judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale i všeobecných súdov Slovenskej republiky. Prieťahy v konaní je potrebné vo všeobecnosti vyhodnotiť v prospech obvineného, ako skutočnosť odškodňujúcu dlhšie trvajúce traumatizujúce účinky trestného konania na jeho osobu. V tomto smere, najvyšší súd, preto len odkazuje na príslušnú judikatúru. Je potrebné tiež uviesť, že prípadné odňatie predmetnej veci a jej prikázanie inému súdu, by súdne konanie len zbytočne predĺžilo.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992, výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého – „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle článku 48 ods. 1.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému krajskému súdu a preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciacii tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 30. apríla 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová